

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. november hó 29. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. évi július hó 6. napján kihirdetett 1.B.294/2011/3. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlottat 30.000 (Harmincezer) Ft vagyonelkobzásra is ítéli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott személyi igazolványának száma: ...

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat 3 rb. vesztegetés büntette (Btk. 253.§ (1), (2) bek.) miatt halmazati büntetésül 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, magasabb tartamú és hosszabb időre felfüggesztett börtönbüntetés kiszabása és az előzetes mentesítés mellőzése végett.

A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.396/2011/1-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és 30.000 Ft-ra történő vagyonelkobzás elrendelését is indítványozta.

Az ítéltábla az ügyészi fellebbezés folytán a megyei bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülésen a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált.

A nyilvános ülésen a védő az ügyész súlyosításra irányuló jogorvoslatának elutasítását kérte, a vagyonelkobzás alkalmazására irányuló ügyészi indítványt nem kifogásolta.

Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával eljárva hibamentes tényállást állapított meg, amely a Be. 351.§ (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A vádlott mindvégig beismerő vallomást tett, arra is magyarázattal szolgált milyen motívum vezérelte a cselekmény elkövetésekor.

Okszerű a vádlott bűnösségére levont következtetés és helyes a cselekmény jogi minősítése is.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta a súlyuknak megfelelően értékelte.

Az ítéltábla nem osztotta a magasabb tartamú és hosszabb időre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására és az előzetes mentesítés mellőzésére irányuló ügyészi fellebbezést.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket igen körültekintően értékelte, számot adott arról, hogy miért tért el a büntetési tétel középértékétől és miért látott további lehetőséget a vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazására. Nem tévedett akkor sem, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlott előzetes bírósági mentesítésre érdemes. Mindkét körben az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját.

Ugyanakkor alappal indítványozta a fellebbviteli főügyészség a vádlottal szemben 30.000 Ft-ra vagyonelkobzás alkalmazását.

A 2010. április 1. napjától hatályos módosítás alapján a Btk. 77.§ (1) bekezdés e) pontja előírja, hogy vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyontárgyra, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt.

A Legfelsőbb Bíróság 95. sz. Büntető Kollégiumi véleményének IV. pontja a következőket rögzíti:

2010. április 1. napjától kezdődő hatállyal a közélet, valamint a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmények kapcsán az ígért vagyoni előny tárgyára is vagyonelkobzást kell elrendelni.

Az intézkedést az aktív vesztegetővel szemben kell alkalmazni. Elrendelésének azonban csak akkor van helye, ha az ígért vagyoni előny tárgya az elkövetést megelőzően az elkövető rendelkezésére állt, és azt bizonyítottan arra szánta, hogy vagyoni előnyként a passzív vesztegetőnek juttassa.

A Btk. 77/B.§ (1) bekezdés e) pontjának 2010. március 31. napjáig hatályos rendelkezése a közélet, valamint a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmények kapcsán vagyonelkobzás elrendelését írta elő arra a vagyontárgyra, amely az adott vagyoni előny tárgya volt.

Ezt a törvényi rendelkezést értelmezve a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma a BKv. 78. számú véleményének III. pontjában arra az álláspontra helyezkedett, hogy annak a vagyoni előnynek az elvonására, amelyet az aktív vesztegető csupán ígért, nincs törvényes alap.

A 2009. évi CLXIII. törvény 29. § (2) bekezdése azonban 2010. április 1. napjától kezdődő hatállyal módosította a Btk. 77/B. § (1) bekezdés e) pontját; a módosított rendelkezés szerint nem csupán az adott, hanem az ígért vagyoni előny tárgyára is vagyyonelkobzást kell elrendelni. Ezért szükségessé vált az ígért vagyoni előny kapcsán újabb kollégiumi vélemény megalkotása.

Fenti körben az ítélőtábla az ügyészi indítványt alaposnak találta és vagyonelkobzás alkalmazásáról rendelkezett, melynek összegét 30.000 Ft-ban állapította meg, amely az ígért vagyoni előny tárgya volt.

Az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a jelzett körben megváltoztatta, a Be. 372.§ (1) bekezdésére figyelemmel, míg egyéb helyes rendelkezéseit indokai alapján a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A vádlott megváltozott személyi igazolványának számát rögzítette.

Debrecen, 2011. november 29.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.B.294/2011/3. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2011. november 29. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2011. november 29.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke